

SCRISOARE PASTORALĂ LA SĂRBĂTOAREA ÎNVIERII DOMNULUI NOSTRU IISUS HRISTOS – 2013

Iubitului nostru cler, cinului monahal și dreptcredincioșilor creștini ai
Episcopiei noastre de Dumnezeu păzite,

HRISTOS A ÎNVIAT!

"Iar dacă am murit împreună cu Hristos, credem că vom și viețui împreună cu El, știind că Hristos, înviat din morți, nu mai moare. Pentru că moartea nu mai are stăpânire asupra Lui. Căci ce a murit, a murit păcatului o dată pentru totdeauna, iar ce trăiește, trăiește lui Dumnezeu. Așa și voi, socotiți-vă că sunteți morți păcatului, dar vii pentru Dumnezeu, în Hristos Iisus, Domnul nostru." Romani 6: 8-11.

Iubiți întru Domnul,

Ați auzit cuvintele Sfântului Apostol Pavel din Epistola către Romani, ieri dimineață, în Sâmbăta Mare, în timpul Sfintei Liturghii a Sfântului Vasile cel Mare, unită cu Vecernia. Citirea Epistolei urmează citirii mai multor profeții despre Mesia și despre lucrarea Sa mântuitoare în lume după planul lui Dumnezeu. Aceste profeții sunt citite în această zi, spre învățarea celor numiți "catehumeni", care nu erau creștini, dar studiau spre a deveni. Tradițional, aceștia erau botezați în ajunul Paștilor sau al altor mari sărbători creștine.

După ce completau o perioadă lungă de studiu și erau socotiți vrednici de a primi Taina Sfântului Botez, catehumenii se mărturiseau și apoi botezau, și primeau pentru prima dată Sfântul Trup și Sânge al Domnului, Dumnezeului și Mântuitorului nostru Iisus Hristos. Sf. Chiril al Ierusalimului (+345) ne amintește: *"Ați mărturisit credința care aduce mântuire, ați fost afundați în apă și de trei ori v-ați ridicat. Aceasta simbolizează cele trei zile petrecute de Hristos în mormânt..."*. După ce au fost afundați de trei ori în apa mântuitoare, aceștia nu mai erau catehumeni sau învățăcei, ci credincioși care trăiesc pentru Dumnezeu în Iisus Hristos.

Sfântul Pavel spune: "Noi credem", "noi știm", însemnând, bineînțeles, că cei botezați în Hristos cred și știu în ce cred. Acestea sunt afirmații despre credința noastră că Iisus Hristos a murit și a înviat, și că o dată ce a murit nu mai poate muri din nou. Apostolul Pavel, ne amintește că, și noi, de asemenea, am murit împreună cu Hristos atunci când am fost afundați în apa botezului. Noi înțelegem afundarea în apă, acoperirea cu apă, ca o formă de îngropare. Ieșirea din apă este asemenea ieșirii din mormânt; din moarte la viață, la o viață nouă. Am ieșit din pântecel mamei întru această viață lumească; iar din adâncul apei botezului am ieșit la o viață spirituală nouă, am fost renăscuți!

Hristos a murit cu trupul său omenesc, nu pentru că a păcătuit, ci pentru că prin trup are loc păcatul. De aceea, trupul trebuie să moară, pentru ca posibilitatea păcatului să nu mai existe în el. Odată ce trupul nostru a murit, nu mai putem păcătui. Odată morți, nu mai putem acționa în trupul acesta omenesc, pentru că trupul este inert, fără viață, fără putere. Păcatul, de aceea, e mort în noi, pentru că noi nu mai putem acționa greșit după ce trupul nostru moare.

De aceea, ni se reamintește că trebuie să trăim ca și cum am fi morți păcatului; cu alte cuvinte, deși trăim în trup, să trăim ca și cum am fi morți cu trupul și de aceea am ales să nu mai păcătui. Sfântul Pavel spune: *"considerați-vă morți păcatului, dar vii pentru Dumnezeu în Hristos Iisus"* (Rom. 6:11). Sf. Vasile cel Mare afirmă: *"Atunci când dorim să inversăm direcția vieților noastre, trebuie să existe o pauză, ori moartea, pentru a marca sfârșitul unei forme de viață și începutul alteia."* Așadar, noi, cei botezați, trăim deja o viață nouă, "înviată". Viața noastră nu este a noastră, pentru că "toți cei botezați în Hristos... s-au îmbrăcat în Hristos!"

Păcatul ne desfigurează. Distorsionează în noi imaginea originală a lui Dumnezeu în care suntem creați. Nu putem aștepta până trupul moare pentru a trăi o viață bineplăcută lui Dumnezeu, care să ne împlinească cu adevărat după chipul Celui Căruia am fost creați. Apostolul neamurilor ne amintește exact acest lucru: viața noastră actuală de după botez, este o viață nouă într-o împărăție în care ne trăim viețile în tot ceea ce este bineplăcut lui Dumnezeu. Să ne aducem aminte cuvintele Mântuitorului: *"Pentru că, iată, împărăția lui Dumnezeu este înăuntrul vostru."* (Luca 17:21).

În Simbolul de credință, mărturisim că: *"Hristos... a înviat a treia zi și... El va veni din nou să judece viii și morții și împărăția Sa nu va avea sfârșit."* Această viață în Hristos cel înviat nu este numai prin dorința noastră, ci prin puterea, prin harul lui Dumnezeu care trăiește în noi și ne întărește voința de a trăi în armonie cu Dumnezeu, cu omul și cu natura. Această sărbătoare astăzi este o sărbătoare nu numai a vieții noi a lui Hristos, ci și a "vieții noastre pentru Dumnezeu, în Dumnezeu."

Sfântul Atanasie cel Mare (+373) se bucură spunând: *"Dumnezeu care a stabilit primul această sărbătoare pentru noi, ne îngăduie să o sărbătorim în fiecare an. Acela Care l-a trimis pe Unicul Său Fiu pentru a noastră mântuire, din aceleași motive ne-a dăruit această sărbătoare... îngăduindu-ne să ne rugăm împreună și să-I oferim mulțumirea noastră comună... El adună împreună pentru această sărbătoare pe cei care sunt departe."*

La slujba Utreniei din Duminica Floriilor, în cântările Canonului (Cântarea 1-a), auzim aceste cuvinte puse în gura Mântuitorului: *"Eu Însumi am venit să slujesc lui Adam cel alungat din rai, al cărui trup, Eu, Care l-am creat, l-am luat de bunăvoie. În plinătatea dumnezeirii Mele, și cu nici o scădere a ei, Mi-am pus viața preț de răscumpărare pentru el."* Cel răscumpărat este dator Celui Care l-a salvat. Toată omenirea este datoră lui Hristos pentru sacrificiul făcut pe Cruce prin care noi am dobândit această viață nouă în împărăția care este deja în noi.

Fiecare Duminică este o zi a Învierii. În fiecare duminică, cântăm la Utrenie: *"Învierea lui Hristos văzând, să ne închinăm Sfântului Domului Iisus Hristos, Unuia Celui fără de păcat. Crucii Tale, ne închinăm Hristoase, și sfântă învierea Ta o lăudăm și o mărim, că Tu ești Dumnezeul nostru și afară de Tine pe altul nu știm, numele Tău numim. Veniți, toți credincioșii să ne închinăm, sfintei învierii lui Hristos, că iată a venit prin cruce, bucurie la toată lumea. Totdeauna binecuvântînd pe Domnul, lăudăm învierea Lui, că răstignindu-se pe cruce, cu moartea pe moarte a călcat."*

Această cântare ne amintește că Hristos este Dumnezeu adevărat care a luat asupra Sa natura noastră căzută pentru a-l ridica pe Adam și urmașii lui la starea originală de armonie cu Dumnezeu, cu ceilalți oameni și cu restul creației. *"L-am creat pe Adam și acum îl voi ridica. Viața mea o voi pune jos, pentru ca el să poată avea o viață nouă, veșnică."*

Sfântul Leo cel Mare (+461) ne îndeamnă: *"Recunoaște demnitatea firii tale... a chipului ridicat în Hristos... noi suntem născuți în prezent numai pentru a fi renăscuți în viitor. Atașamentul nostru, așadar, nu trebuie să fie spre cele trecătoare; dimpotrivă, trebuie să fie către cele veșnice."*

Iubiți credincioși,

Hai-deți să trăim această viață nouă în Hristos, pentru că nu există altă viață! Nu poate exista altă alternativă, pentru că noi Îi aparținem Celui care ne-a dat posibilitatea mântuirii, ridicându-ne din robia păcatului în această viață; și "pentru că noi credem că murind împreună cu Hristos, ne vom întoarce la viață cu El."

Hristos a înviat! Adevărat a înviat!

+ Nathaniel

+NATHANIEL,

Din mila lui Dumnezeu, Arhiepiscop al Detroitului și al Episcopiei Ortodoxe Române din America